

Üstad Necip Fazıl'ın Dinler Arası Diyalog Yorumu

29 Nisan, 2007

Sizlere 1949'da Necip Fazıl'ın dönemin diyalogcularına yazdığı bir makaleyi aktaracağım. Dinler arası diyalogun mazisinin bayağı bir eski olduğunu, her dönem kendine bir taşeron seçtiğini, ama diyalogun misyonundan ve manasından asla taviz vermediğini görmek şahsen bizi hiç şaşırtmadı.

Kovadis?

Türk Ocağı merkezine **Patrik Athenagoras'**ı davet eden Hamdullah Suphi Tanrıöver... Başlığının altında "doğruya doğru, eğriye eğri" ölçüsünü taşıyan, fakat hakikatte doğruya eğri, eğriye doğru demekten başka bir şiar taşımayan (Vatan) gazetesinin geçen Pazar günü sayısında, baş sahifenin baş köşesini süslettiği şekilde, sözde memleket münevverlerini Patrik cenaplarının mihrini etrafında halkalandıktan sonra, aynı (Vatan) gazetesine göre aynen şöyle hareket buyurmuşlardır:

"Hamdullah Suphi Tanrıöver, bundan sonra, Patrik Athenagoras'ın gösterdiği yakınlıktan bahisle, Türk milletinin dinler ve milletler arasında yakınlık istediğini, Patrikhanenin Osmanlı İmparatorluğundan da eski bulunduğunu, Bizansın bir yadigarı olduğunu ve aramızda konuşulan eğlencenin yabancı gelmediğini, tek emelin Türkiye topraklarında müşterek bir kültür kurulması olduğunu, her iki milletin tarih bakımından çok eski olduklarını belirtmiş ve büyük mazinin mahfuz kalacağını söyleyerek şöyle devam etmiştir:

- Kendilerinin işgal ettikleri makam çok büyüktür. İnandıkları ve inandığımız yolda bütün Ortodoks aleminin faaliyette bulunması için, manevi nüfusları en büyük amil olacaktır! "

Heeeeey, heeeeey, heeeeey, müslüman Türk topluluğu!!! “Türk Ocağı” gibi bir yaftanın altında veya maskenin arkasında, bu sözler senin yüzüne nasıl söylenebiliyor? Cedlerinin raşedar şehadet parmakları halinde göklere uzattığı minarelerle çevrili, İslamın Bizansa karşı tarihi zafer beldesinde, bir Hamdullah Suphi Tanrıövmes, resmen ve alenen, Patriğin manevi sahabetine nasıl sığınır, Patrikhanenin Osmanlı İmparatorluğu’ndan eski olduğunu niçin söyler, Bizansın bir yadigarı olduğunu ne yüzle telaffuz eder, aramızda konuşulan Eğlencenin yabancı olmadığını, yani ana dilimiz gibi bizden olduğunu ne cesaretle iddia eder ve tek emelinin Türkiye topraklarında müşterek bir kültür kurulması olduğu lafile acaba neyi kaseder?

Patriklik makamını “çok büyük” sözüyle tazim eden Tanrıövmes, farkında mıdır ki, bu sözleri o da harp ve düşmanlık mevsiminde bulunmak şartı ile, ancak Türk düşmanı bir Yunanlı söyleyebilir? **Amerika’daki dinler arası kongreye iştirak vesilesi ile Patriği tanıyan Hamdullah Suphi, yoksa Patriğin maiyetinde, Peygamber ve Şeriat farkı ihtilafını kaldırıp, sadece Allah’ın varlığı ve birliği üzerine müesses yeni bir din sevdasında mıdır ve bunun için mi eski ve malum Türk Ocakları Reisi cübbesine bürünmeye lüzum görmüştür?**

Bütün maskeleri, bütün nesepleri ve iç yüzleri ile beraber çekip göstermek için, taraflardan tek bir karşılık bekliyoruz!

Tanrıövmesin evinde, böyle bir beynelmilelcilik cereyanının ilk kadrosunu çizen toplantının (Vatan) sütunlarında gördüğümüz fotoğrafında, meşhur avdeti Ahmet Emin Yalman’ın da manevi Bizans İmparatoru Haşmetlü 1. Athenagorasın solunda yer aldığını kaydetmek, davanın renk tonunu belirtmek bakımından faydalıdır!

Kovadis Tanrıövmes? Hiç olmazsa **“Türk milleti dinler arası yakınlık istiyor!” tarzında bir iftira** selahahiyetinden ve (Türk Ocağı) oyunundan vazgeç de, git dilersen kendine “Tanrıöver” in Eğlence karşılığını ruhanilik ismi olarak seç ve Türklük, Türkçülük iddiasını başkalarına bırak!

Yunanlılar, asılları kendilerinden olduğu halde, başımızda tuttuğumuz ve temsilciliğine göz yumduğumuz sizin gibi insanlar yüzünden mi yoksa, Türk çocuklarını hor ve hakir görmeye yeltendiler?

NECİP FAZIL'DAN DİYALOGA REDDİYE

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 29 Haziran 2011 17:55 - Son Güncelleme Salı, 05 Temmuz 2011 13:08

Necip Fazıl Kısakürek

27 Mayıs 1949

Hücum ve Polemik

(Büyük Doğu Yayınları, Eylül 1992 baskısı, sf:115-117)